

Schiller Instituttet

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

EU er bankerot, og sammenbrud er ikke en reaktion på Brexit: Valget er klart; vi behøver et Nyt Paradigme med globalt samarbejde om udvikling, med Rusland og Kina, og Europa og USA!

Det følgende er en dansk oversættelse af første halvdel af LPAC Internationale Fredags-webcast, den 24. juni 2016. Se hele webcastet her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13283>

Matthew Ogden: God eftermiddag. Det er i dag den 24. juni, 2016. Jeg er Matthew Ogden, og dette er LaRouchePAC's ugentlige fredags-webcast. Med mig her i studiet har jeg Ben Deniston fra LaRouchePAC's Videnskabsteam; og via video har jeg tre medlemmer af Policy Committee: Diane Sare fra New York City; Kesha Rogers fra Houston, Texas; og Rachel Brinkley fra Boston, MA.

Det er i dag den 24. juni, 2016 – en særdeles lovende dato. Det er en meget, meget farlig periode, og vi står med ekstraordinære udviklinger på hånden. Sammenstillingen af forskellen kunne vel næppe være tydeligere netop nu, mellem det døde-og-døende transatlantiske system, centreret omkring den Europæiske Union; og så fremtiden med det Eurasiske System. På den ene side, med det totale sammenbrud og den bogstavelige disintegration af det europæiske system – briternes exit af den Europæiske Union, samt det transatlantiske finansielle systems totale bankerot, der nu afsløres. Og, på den an-

den side, Vladimir Putins og Xi Jinpings igangværende indsats for en konsolidering og sammensmeltning af den

Eurasiske Økonomiske Union, den Nye Silkevej, og hele den verden, der er centreret omkring Stillehavet, og som Lyndon LaRouche i mange årtier har arbejdet hen imod, i form af samarbejde mellem de store nationer Rusland, Kina, Indien og andre. Valget er meget, meget klart.

Tidligere på dagen havde vi en diskussion med Lyndon LaRouche. Han understregede udtrykkeligt, at det

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

krak, som vi nu ser i det transatlantiske finansielle system, må Obama tage skylden for. Dette er ikke noget, der kan fortolkes som en reaktion på en begivenhed, men kendsgerningen er derimod den, at det transatlantiske finansielle systems bankerot allerede var en realitet, før denne Brexit-afstemning overhovedet kom. Dette er ikke en reaktion, sagde han. Dette er noget, der er langt alvorligere og langt mere dødbringende, i særdeleshed, når man tager den kendsgerning i betragtning, at Obama fortsætter med at skubbe verden hen mod randen af atomkrig med Ruslands og Kinas fremvoksende eurasiiske system.

Hr. LaRouche sagde, at vi nu oplever et totalt skifte i hele den fundamentale situation. Alt har nu kurs mod et krak. Og det skyldes ikke en reaktion på en begivenhed, men var derimod noget, der allerede var forudbestemt. Hr. LaRouche sagde:

»Vi befinder os på randen af atomkrig, som Putin, under de nuværende omstændigheder, sandsynligvis ville vinde; men Obama er sindssyg nok til fortsat at skubbe verden i den retning.« *»Putin har kontrollen i øjeblikket, mht., at hans rolle er hegemonisk. Det fremstod meget klart af begivenhederne på det netop afsluttede Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, og dernæst af de bilaterale møder, der skal finde sted i denne weekend mellem Putin og Xi Jinping.«*

»Vi befinder os på randen af noget meget stort. Vi skal have Obama ud! Det er meget farligt at have ham i embedet under disse omstændigheder. Det er vores opgave, roligt at bringe en løsning på denne krise fra vores rolle her, internt i USA, og hvor Putin spiller en nøglerolle som leder internationalt. Vi befinder os i en position, hvor vi kan gå ind i en fase, hvor en løsning er mulig.«

Vi går nu i gang med vores diskussion; jeg vil gerne invitere Diane til at gå lidt mere i dybden med den rolle, som Obama, sammen med Cameron, spillede i skabelsen af de omstændigheder, vi nu ser, mht. eftervirkningerne af Brexit.

Diane Sare: Alle har jo hørt det berømte udtryk, »dødsstyset«; og dette leverede Obama i London den 22. april, hvor han rejste derover for to ting. Den ene var at udtrykke hans faste støtte til, at Storbritannien forblev i EU; og jeg vil læse hans bemærkninger ordret, så der ikke kan herske nogen tvivl om det. Og dernæst også for at fejre Hendes Majestæt Dronningens fødselsdag, hvem han kalder en af sine favoritpersoner – jeg læser op af hans bemærkninger; og han sagde:

»Og skulle vi være så heldige at blive 90, måtte vi da være lige så levende, som hun er. Hun er en forbløffende person og en sand perle for verden, og ikke blot for Det forenede Kongerige (UK).«

Dette har faktisk netop været den pointe, som hr. LaRouche har fastslået – at Dronningen af England ikke ser sit rige som Det forenede Kongerige; hun har været i

gang med at styre et globalt diktatur, og Barack Obama er et af hendes redskaber. Og, som en typisk, ondartet narcissist, er det Obamas hensigt, enten at sænke hele systemet; eller også er han velsignet ubevidst om, hvor foragtet, han er. Så Obama indrømmer, under en fælles pressekonference i nr. 10, Downing Street, med en britisk premierminister, der nu træder tilbage, David Cameron, at have sagt:

»Jo, premierministeren og jeg diskuterede den forestående folkeafstemning her om, hvorvidt UK skal forblive en del af EU eller ej. Lad mig være ganske klar: Dette er slutteligt noget, som de britiske vælgere selv må afgøre; men, som en del af vores 'særlige forbindelse', så er det en del af venskabet, at man er ærlig, og at jeg lader jer vide, hvad jeg tænker. Og for at være ærlig, så er resultatet af denne beslutning et anliggende, der er af den største interesse for USA; for det påvirker også vore udsigter. USA ønsker et stærkt UK som partner, og UK er bedst, når det er med til at lede et stærkt Europa. At UK er med i EU giver UK magt til at handle effektivt.«

Og så tilføjer han:

»Lad mig være ganske klar. Som jeg skrev i min kronik her i dag, så mener jeg ikke, at EU formidler britisk indflydelse i verden; den gør denne indflydelse større. EU har været med til at udbrede britiske værdier og praksis til hele kontinentet. Fællesmarkedet bringer UK ekstraordinære fordele; og det er slutteligt godt for Amerika, for vi er mere fremgangsrige, når en af vore bedste venner og tætteste allierede har en stærk, stabil og voksende økonomi.«

Så man må formode, at tidsrummet fra april og frem til denne folkeafstemning var nok til, at folk holdt op med at kaste op og kæmpede sig vej hen til afstemningsstedet for at stemme for at komme ud af EU så hurtigt som muligt; hvilket er, hvad mange af dem gjorde.

Ogden: Jeg mener også, som hr. LaRouche sagde – og det er absolut tilfældet – at krakket allerede var i gang. Det er en historisk forkert konklusion at sige, »Ja, der var en begivenhed, og derfor kom der en reaktion.« Det, hr. LaRouche siger, er, at problemet er, at folk tænker i baner, hvor ting er en reaktion på noget; en ting sker, og så sker der en anden ting. Faktum er, at Europa allerede var bankerot. Tænk på det, der allerede var i gang. Europæiske storbanker nægtede at sætte deres penge i Den europæiske Centralbank (ECB); ECB havde negative rentesatser, hvilket var en begivenhed uden fortilfælde, og som aldrig før var sket, i dette systems historie. Og der var et totalt sammenbrud af både den europæiske og amerikanske arbejdsstyrkes evne til at have produktiv beskæftigelse, eller noget som helst produktivt. Så vi befandt os altså allerede i hele dette transatlantiske finansielle systems totale bankerot; og kontrasten med det Nye Paradigme har aldrig stået klarere – det Nye Paradigme, der repræsenteres af Vladimir Putins og Xi Jinpings sam-

arbejde; kombinationen af den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas Nye Silkevejs-politik, der bygger på, ikke en idé om rivaliserende blokke eller økonomisk konkurrence, eller sådan noget. Det bygger på ideen om et win-win-samarbejde. Tiden er inde for de europæiske lande og for USA til endelig at afvise dette Obama-paradigme; og til at sige, at vi vil tilslutte os dette Nye Paradigme. Og mange andre nationer i Europa kunne meget vel snarest følge Storbritanniens eksempel og forlade den Europæiske Union, eftersom det nu er ganske klart, at den er en komplet bankerot institution.

Kesha Rogers: Og så kan Obama følge Cameron og omgående forlade USA. Det, vi nu ser, er, som hr. LaRouche engang sagde, enden på en vrangforestilling; og enden på et dødt system. Det er enden på et nulvækst-paradigme, som har domineret kultur og samfund i alt for lang tid. Det går i virkeligheden stik imod vores naturs og væsens sande essens, som menneskelige væsner. Og dette er præcis den strategiske opfattelse af mennesket og den fundamentale forståelse af menneskelige væsner, som Putin og de, der følger denne kurs med det Nye Paradigme, rent faktisk forstår. For denne opfattelse bygger på en identitet for fremtiden; en identitet, hvor man rent faktisk skaber fremtiden.

Jeg vil gerne lige sige, at der i morgen bliver flere møder, inklusive et møde, som jeg er vært for her, omkring rumprogrammet og den store, intellektuelle personlighed, Krafft Ehrlicke. Titlen på begivenheden bliver »Sæt menneskeheden fri af terrorisme og krig; vedtag Krafft Ehrlickes Fornuftens Tidsalder«. Jeg mener, at det er der, vi nu står; spørgsmålet er, om vi kan virkeliggøre en fornuftens tidsalder ved at få befolkningen til at forstå, hvad det er, de har accepteret, i form af en politik for diktatur og en tilbagestående, degenereret kultur, som vi har været underkastet i de seneste 15 år. Nemlig den destruktive og morderiske politik for 11. september, der den dag i dag ikke er bragt til retsforfølgelse; og 11. september sluttede aldrig. Det er grunden til, at Obama fortsat slipper godt fra den morderiske politik, der i øjeblikket øver sin indflydelse i hele verden. At vi ikke har bragt disse forbrydelser frem i lyset; at vi ikke rent juridisk har domfældt disse forbrydelsers ophavsmænd – Obama, saudierne og briterne – og rent faktisk har erklæret, at vi vil tilslutte os dette Nye Paradigme. Det er det vigtigste, som vi nu må virkeliggøre.

Krafft Ehrlickes idé er meget afgørende for en forståelse af, hvad der nu må være vendepunktet for vores nations tankegang og identitet, baseret på denne nations grundlæggelse omkring ideen om at være en model for en ægte renæssancekultur. Tænk på Apollomissionen, og tænk på, hvad vi udrettede med rumprogrammet; og hvorfor det er, at Obama har udset sig rumprogrammet som skydeskive. Det var ikke et spørgsmål om meninger eller om budgettet; det var at gå direkte efter struben i dette potentiale for menneskeligt fremskridt, og at forsætte promoveringen af hans nulvækst-paradigme. Det, vi nu ser, er, at Rusland og Kina siger, at dette ikke er den kurs, som vi vil tillade, og som mennesket skal følge; vi

har tænkt os rent faktisk at udvikle og fremme den sande idé om, hvad menneskets bestemmelse (skæbne) faktisk er.

Så vi ser nu, mht. efter denne afstemning, indikationer på det fortsatte sammenbrud i Europa og det transatlantiske system, der allerede var i gang; men på den anden side har vi noget fuldstændigt bemærkelsesværdigt, der introduceres. Vi ser Putin og Modi – Indiens premierminister, præsident Xi i Kina, SCO-topmødet i denne weekend og indgåelsen af massive aftaler for økonomisk samarbejde og udvikling, inklusive samarbejde om rummet. Spørgsmålet lyder, hvor er USA i alt dette? Ideen om, at renæssance-begrebet om menneskeheden, baseret på denne identitet med at skabe fremtiden og genoprette en moralsk værdi i samfundet, ses direkte i det, som Rusland og Kina gør netop nu; og hvorfor dette er et krav til USA's moral, der er af afgørende betydning, om, at USA skal ændre dette og tilslutte sig denne kurs.

Rachel Brinkley: Et andet, vigtigt aspekt er; hvad er løsningen; hvad er det nye system? Og spørgsmålet om samarbejdet om rummet mellem Rusland og Kina drejer sig ikke blot om et par projekter; det er, hvad de har understreget i løbet af de seneste dage. De har kig på to ting – den ene er rumrejser, og den anden er samarbejde om en rumstation; og der er ligeledes lagt vægt på sundhedsspørgsmålet og rummets indvirkning på den menneskelige krop. Så dette er store spørgsmål; det drejer sig ikke bare om, at, nu lander vi et fartøj og udforsker geologien, eller sådan noget. Dette drejer sig om at undersøge, hvordan universet fungerer, hvordan Solsystemet fungerer; hvordan menneskekroppen fungerer. Og det drejer sig om, at dette vil få følger på Jorden i form af lægevidenskab, og i form af at give folk en fornemmelse af, at det er sådan, menneskeheden gør fremskridt.

Vi må nødvendigvis se dette spørgsmål i sammenhæng med Alexander Hamilton (USA's første finansminister, *-red.*). Denne pointe har hr. LaRouche understreget, og han pointerede for nylig spørgsmålet om, hvad det var, der var så vigtigt med Hamilton? Og svaret er det, han gjorde i Philadelphia, med skabelsen af USA's forfatningsmæssige system. Han vidste, at det ikke kun var en militær sejr, der ville gøre det muligt for USA at overleve; hensigten med USA var at være et system, der skabtes for en bedre fremtid for hvert eneste individ, og ikke at være et slavesystem (det britiske system, *-red.*). Han skabte således princippet om naturlig økonomi som politisk økonomi for at skabe denne bedre fremtid; og det er præcis, hvad diskussionen nu drejer sig om. Det drejer sig ikke bare om, at, nu har Rusland og Kina indgået nogle olieaftaler, eller aftaler om en ny gasledning, eller sådan noget; det drejer sig om noget, der ligger over begrebet nationer som sådan. Det er, hvad hr. LaRouche sagde om denne Brexit-afstemning; det er ikke 'business as usual'; dette er ikke en afstemning om pragmatisk politik. Der er noget større, der agerer her. Folk ønsker ikke krig; de er trætte af Obamas drabspolitik, der har terroriseret planeten gennem hans støtte til ISIS og flygtningekrisen med flygtende syrere; dette står klart. Så

**Schiller Instituttet: EU er bankerot, og sammenbrud er ikke en reaktion på Brexit:
Valget er klart; vi behøver et Nyt Paradigme med samarbejde om Eurasien med Rusland og Kina, og USA**

dette er noget, der kommer som en udfordring; det er noget, der kommer fra fremtiden, så at sige.

Problemet med amerikanerne er, at de har mistet evnen til at tænke sådan, tænke på fremtiden. Så det er vores opgave lige nu, at skabe denne diskussion og denne optimisme om, hvordan vi skal gøre dette.

*(Du kan læse resten af diskussion på engelsk her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=13283>)*